

Ha fény derül

2009 május 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Kint kánikula volt, bent h?vös és félhomály. Nyilván ez az oka, hogy 30 év elteltével csak arra a két képre emlékszem, amelyet a negatív ?riz: a mikházi ferences kolostor kertjébe vezet? székely kapura és erre az angyalra, amelyet az egyik síremléken vettem észre. E kép kapcsán Mikházáról szólnék Em?di Tamás és Kovács Zsolt írásának felhasználásával.
„A mikházi ferences kolostor a XVII. századi erdélyi kés? reneszánsz építészet egyik legjelent?sebb és szakrális jellegéb?l adódóan egyedi emléke. A Székelyföld peremén, a Nyárád mente keleti végében fekv? kolostor els?sorban a XVII–XVIII. század folyamán, de a kés?bbiekben is a székelység m?vel?dési életének egyik fontos központjaként irányító, oktató, papi utánpótlásképz? szerepkört látott el, szellemi és m?vészettörténeti központként m?ködött. E Szent Ferenc rendjének tagjai által irányított, kultúrateremt? és hagyományápoló tevékenység építészeti kereteként egy XVII. századi templomépület és kolostoregyüttes szolgált. Erdélyben párját ritkító gazdagságú berendezésével, felszerelésével, épületplasztikájával a templom egyedi módon képviseli egy egységében fönnmaradt m?vel?dési, értékteremt? m?hely teljes kör? emléktárát. Az addig a szomszédos Köszvényes filiájaként m?köd? Mikházán Tholdalagi Mihály marosszéki f?kapitány támogatásával 1636-tól jelentek meg a boszniai ferencesek, kezdetben fából lév? kolostort és Szent István király titulussal felszentelt k?templomot építve. A renden belüli hosszas ellentétek után a kolostor irányítását 1666-tól a magyar barátok vették át. Kájoni János elöljárósága alatt a kolostor déli részét átépítették, majd a következ? évtizedben bels? udvaros, kétemeletes épületté b?vítették, melyet azonban a múlt század elején nagymértékben átalakítottak. A ma látható kolostortemplom az 1650–1680-as években épült, több építési fázisban. Ennek eredményeképpen alakult ki a nyugati és északi karzatos, háromhajós, poligonális szentélyzáródású, sekrestyével b?vített épület, amelynek északi oldalán – a kolostor és a templom között –, fels? szintjein nyolcszög?, hasábos toronytest emelkedik. A hajó alatt többkamrás, XVII–XIX. századi síremlékeket és sírkamrákat magában foglaló kripta húzódik. Az északi és nyugati kapuk rendkívül kvalitásos, kés? reneszánsz formakincs?, Erdélyben társtalan k?faragómunkák. A templom berendezése a XVII–XVIII. század fordulója erdélyi szakrális tereinek egyik legépebben fennmaradt együttesét alkotja.”
Ami a képet illeti: nem lett volna szabad sikerülnie, hisz olyan kevés fény volt, hogy a fénymér? alig mozdult meg. Mégis ez lett az egyik legtöbbet publikált képem, kiállításaimon is sokat szerepel, s?t tananyag. Ezzel mintegy illusztrálhatom, hogy mit nem szabad, de mit lehet, hogyan kell élesre állítani, hogyan kell kompromisszumot kötni, mire képes a film, a nagyítás... Hogy pontosan mir?l szól ez a felvétel, nem tudom. Talán csak egy angyalról, aki valamilyen üzenetet hoz, vagy visz, de számomra a címnek megfelel?en f?ként a fényr?l, az árnyékról és a választás szabadságáról.
Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló